

Yollarına Gül Döker

— **nur** · 20 Şubat 2015

YOLLARINA GÜL DÖKER

Kaderin ellerde hep ,meçhul kadın
Yarının bilinmez bir muamma
Sen çok eski bir hikayesin kadın
Daha körpeyken toprağa verilirdi bedenin
Hiç günahın yok iken alnında namus füyyesi taşırdın

Arap ellerinde çukurlarda üzerindeki taşlar ağlardı
Yüzün gözün kızıla boyanırdı
O yüzden kırmızı gülün rengi beni hep üzerdi
Nedenini bilmezdim
Cemreler düşerdi buzdan tek tek
O çöl sıcağında donardı o naif bedenler

Esirdi kaderin gönül tasında ,bu dünyada kadın
Kimi törelerde linçin elindeydin
Kimi kıyamaz saçının bir teline yollarına gül döker
Kiminin kaderi günahsız küçük ,kardeşinin ellerinde
Kimi kocasına köledir prangaları zincirleri ayaklarında eksik
Kimi sırtında kocaman semeri ,kanter içinde
Güneş yakar kavurur bedenini
Kimi Cehennemi bu dünyada yaşatır kimi cennet kokulum diye sever
Kimi haline memnun hayatı öyle bilir öyle yaşar ölene kadar..

Kimi kocasına muhtaç bir parça ekmek uğruna kaderine razı
Kimi oğlan çocuk doğurana kadar iflas eder yorgun bedeni
Kimi uğruna destanlar dizer ,kimi uğruna şiirler yazar şair olur
Kimi Ferhat olur dağları deler kimi ,onca şarkı türkü besteler ..

nur